

LIETUVOS ADMINISTRACINIŲ GINČŲ KOMISIJA

SPRENDIMAS

2026 m. sausio 27 d. Nr. 21RE-
(AG-1101/04-2025)
Vilnius

Lietuvos administracinių ginčų komisija (toliau – Komisija), susidedanti iš Komisijos narių Edvardo Juciaus, Ingos Lipnickienės (Komisijos posėdžio pirmininkė ir pranešėja) ir Ingos Morkvėnienės,

sekretoriaujant R.M.,
dalyvaujant pareiškėjui (duomenys neskelbtini),

viešame Komisijos posėdyje žodinio proceso tvarka nuotoliniu būdu išnagrinėjo pareiškėjo (duomenys neskelbtini) skundą atsakovui Vilniaus miesto savivaldybės administracijai dėl rašto panaikinimo ir įpareigojimo atlikti veiksmus.

Komisija

n u s t a t ė:

Pareiškėjas (duomenys neskelbtini) (toliau – pareiškėjas) skunde prašo: 1) panaikinti Vilniaus miesto savivaldybės administracijos (toliau – atsakovas, Administracija) 2024 m. spalio 28 d. raštą Nr. A51-198948/25 (Komisijos pastaba: 2025 m. gruodžio 9 d.) (toliau – Raštas); 2) įpareigoti Administraciją parengti naują, įstatymų reikalavimus atitinkantį atsakymą.

Pareiškėjas paaiškina, kad Raštas neatitinka Lietuvos Respublikos viešojo administravimo įstatymo (toliau – VAĮ) reikalavimų, nes yra neišsamus, neaiškus, klaidinantis bei jame nepateikti atsakymai į konkrečius paklausimus. Nors Rašte nurodyta, kad dėl didelio gaunamų prašymų skaičiaus ir žmoniškųjų išteklių trūkumo atsakymai asmenims pateikiami vėliau, tačiau tokia priežastis nėra numatyta VAĮ kaip teisėtas pagrindas pratęsti atsakymo parengimo terminą.

Rašte nurodyta, jog laikinai automobilių stovėjimas gatvės kelkraštyje pažymėtas kelio ženklais, tačiau toks teiginys neatitinka galiojančio teisinio reguliavimo ir faktinių aplinkybių. Pagal Kelių eismo taisyklių (toliau – KET) 3.8 papunktį kelkraštis egzistuoja tik tada, kai yra sankasa. Kaltanėnų gatvėje sankasa nėra, todėl kelkraščio elementas šioje vietoje negali egzistuoti. Nepaisant to, Rašte pieva ar žvyro juosta nepagrįstai vadinama kelkraščiu, nors faktiškai ji neatitinka kelkraščio sąvokos. Nors KET tam tikrais atvejais leidžia sustoti ar stovėti kelkraščiuose, jie nėra skirti nuolatiniam automobilių stovėjimui – kelkraščio paskirtis yra avarinis sustojimas ir kelio konstrukcijos apsauga. Todėl atsakovas, pievą ar žvyro juostą vadindamas kelkraščiu, klaidina ir neteisingai taiko teisės aktų nuostatas.

Rašte nurodyta, kad automobilių stovėjimas kelio ženklais pažymėtas – laikinai. Šis vadinamasis „laiknumas“ tęsiasi nuo 2019 m., per visą šį laikotarpį jokie darbai nebuvo atlikti ir jų atlikti neplanuojama. Esant tokioms aplinkybėms, akivaizdu, kad laikinas sprendimas faktiškai tapo nuolatinium, todėl tokia formuluotė yra klaidinanti ir neatspindi realios situacijos. Rašte nurodyta, jog šiuo laikotarpiu neplanuojama projektuoti ir įrenginėti kietų dangų, tačiau nėra nurodoma, koks laikotarpis turimas omenyje, t. y. ar tai kalendoriniai metai, biudžetinis laikotarpis ir kt. Taigi, pateikta formuluotė nėra pakankamai aiški ir gali būti suprantama skirtingai, todėl neatitinka VAĮ įtvirtinto aiškumo reikalavimo.

Teigia, jog 2025 m. lapkričio 4 d. prašyme (toliau – Prašymas) buvo prašoma paaiškinti, kodėl vienoje gatvės pusėje automobilių stovėjimui numatytas 15 m ruožas, o kitoje 20 m, tačiau Rašte pateikiama tik informacija apie kelio ženklų vietą, neatskleidžiant motyvų, dėl kurių pasirinkti skirtingi atstumai. Taip pat buvo klausiama, kaip vairuotojai turėtų nustatyti, kur baigiasi stovėjimo zona, jei jos pabaiga nėra aiškiai pažymėta. Į tai Rašte nurodyta, kad vairuotojai turėtų įvertinti kelio ženklus ir suprasti, tačiau toks paaiškinimas nėra pakankamai aiškus ir yra grindžiamas subjektyviu vertinimu, o ne konkrečiomis teisės aktų nuostatomis. Pagal VAĮ reikalavimus, atsakymai turi būti aiškūs ir nedviprasmiški, o ne paliekantys interpretaciją eismo dalyviams. Be to, Rašte požeminių komunikacijų žymeklis įvardijamas kaip automobilių stovėjimo vietų riboženkliis. Toks teiginys yra netikslus, nes šis žymeklis nėra kelio infrastruktūros elementas, o skirtas inžinerinių tinklų apsaugai. Tokiu būdu sudaromas įspūdis, kad automobilių stovėjimas galimas inžinerinių tinklų apsaugos zonoje, nors tai prieštarauja inžinerinių tinklų apsaugą reglamentuojantiems teisės aktams ir gali kelti riziką šių tinklų saugumui.

Komisijos posėdžio metu pareiškėjas palaikė skunde išdėstytus argumentus ir prašė skundą tenkinti. Pabrėžė, kad Raštas yra neaiškus, nemotyvuotas, klaidinantis. Sąvoka „laikinumas“ yra vertinamojo pobūdžio. Pažymi, kad Administracija neplanuoja įrengti infrastruktūros. Situacija tęsiasi nuo 2010 m. Kyla klausimas ir dėl visuomenės sveikatos dėl nuolat kylančių dulkių. Pievoje ženklus sustatė, bet infrastruktūros klausimo atsakovas nesprendžia.

Atsakovas Administracija atsiliepime į pareiškėjo skundą jį prašo atmesti kaip nepagrįstą.

Atsakovas paaiškina, kad Kaltanėnų g. kelio ženklai „Stovėjimo vieta“ su papildomomis lentelėmis, nurodančiomis galiojimo zoną (15 m ir 20 m), buvo įrengti 2020 m. Prie atsiliepimo pridėdama 2026 m. sausio 7 d. faktinės situacijos fiksacija (14 fotonuotraukų). Kaltanėnų g. važiuojamosios dalies danga nėra asfaltuota, ji įrengta žvyro-skaldos pagrindu. Taip pat pridėdama 2020 m. kovo 17 d. fotonuotrauka, daryta iki kelio ženklų įrengimo, kurioje matoma buvusi situacija. Iš 2020 m. fotonuotraukos matyti, kad Kaltanėnų g., dvipusio eismo atkarpoje, šalia važiuojamosios dalies, kurioje statomi automobiliai yra birios dangos kelkraštis. Minėta teritorija buvo pažymėta atitinkamais kelio ženklais. Kaltanėnų g. nuo Žalgirio g., dešinėje pusėje, įrengti nurodomieji kelio ženklai su papildoma lentele „20 m“, kurie žymi automobilių stovėjimo zoną, skirtą aštuoniems automobiliams. Ši zona apima 10 metrų atkarpą nuo Žalgirio g. pėsčiųjų šaligatvio iki kelio ženklo ir 10 m atkarpą už kelio ženklo.

Kairėje Kaltanėnų g. pusėje įrengti nurodomieji kelio ženklai su papildoma lentele „15 m“ (faktinis atstumas tarp požeminių komunikacijų riboženklio ir apšvietimo stulpo – 14 m), kurie žymi automobilių stovėjimo vietą nuo požeminių komunikacijų žymeklio iki pirmojo Kaltanėnų gatvės apšvietimo stulpo. KET 150 punkto papunkčiuose yra nustatyti atvejai, kuriais transporto priemonių stovėjimas yra draudžiamas, tačiau šios taisyklės nedraudžia organizuoti automobilių stovėjimo požeminių inžinerinių tinklų zonoje. Automobilių stovėjimo vietos Kaltanėnų g. buvo įrengtos 2020 m., laikantis KET bei su KET susijusiais teisės aktais. Faktinės situacijos fotofiksacijos patvirtina, kad stovėjimas organizuotas kelkraštyje, kuris pagal KET 3.8 papunktį laikytinas teisėta kelio dalimi transporto priemonių stovėjimui. Kelio ženklai ir papildomos lentelės aiškiai apibrėžia automobilių stovėjimo zonas, jų ilgį ir ribas, atsižvelgiant į gatvės infrastruktūrą, faktinius atstumus bei eismo saugumo reikalavimus. Nurodytų atstumų (15 m ir 20 m) parinkimas atitinka teisės aktuose nustatytas galimas reikšmes ir yra pagrįstas galiojusiomis normomis. KET nedraudžia organizuoti automobilių stovėjimo požeminių inžinerinių tinklų zonoje, o pareiškėjo nurodomos aplinkybės nesudaro pagrindo konstatuoti teisės aktų pažeidimų.

Teigia, jog pareiškėjas nenurodo kokias konkrečias VAĮ teisės normas pažeidė atsakovas. Tai, kad pateiktas Raštas netenkina pareiškėjo, nesudaro pagrindo išvadai, jog yra nepagrįstas ar neteisėtas. Atsakovas dėl objektyvių priežasčių į pareiškėjo Prašymą atsakė praleidęs VAĮ 10 straipsnio 4 dalyje nurodytą 20 darbo dienų terminą, tačiau Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas (toliau – LVAT) dėl procedūrinio termino sprendimo priėmimui yra nurodęs, kad viešojo administravimo subjektui įstatyme nustatytas terminas, per kurį turi būti priimtas sprendimas, yra

instrukcinio pobūdžio, todėl šio termino pasibaigimas nedaro negaliojančiu administracinio sprendimo, priimto pasibaigus šiam terminui.

Atsakovas Rašte rėmėsi galiojančiais teisės aktais ir pateikė tinkamą atsakymą pareiškėjui. Administracija objektyviai įvertino aplinkybes, tinkamai taikė teisės normas ir priėmė teisėtą bei pagrįstą Raštą, atitinkantį VAI 10 straipsnio reikalavimus. Atsakovas laikosi pozicijos, jog pareiškėjas skunde nenurodė tinkamų argumentų, kurie pagrįstų skundžiamo Rašto neatitikimą teisės aktų reikalavimams, nemotyvuotumą ar nepagrįstumą.

Skundas atmestinas

Byloje nagrinėjamas administracinis ginčas dėl Administracijos Rašto teisėtumo.

Remiantis byloje esančia medžiaga nustatyta, kad pareiškėjas 2025 m. lapkričio 4 d. kreipėsi su Prašymu į Administraciją, kuriame nurodė, jog 2019 m. pievoje (laikina automobilių stovėjimo aikštelė Kaltanėnų g.) buvo įrengti kelio ženklai, nurodantys, koku atstumu aplink juos leidžiama statyti automobilius. Prašyme prašė paaiškinti šiais nurodytais klausimais: 1) koku standartu ar teisės aktu vadovaujantis pieva, be papildomų įrengimo darbų buvo pripažinta automobilių stovėjimo vietomis; 2) kodėl šis inovatyvus automobilių stovėjimo vietų įrengimo būdas nėra plačiau taikomas, o vietoje to yra projektuojami daug kainuojantys plokšti inžineriniai statiniai; 3) kodėl vienoje gatvės pusėje stovėjimui numatytas 15 m, o kitoje – 20 m ruožas; 4) kaip vairuotojai turėtų nustatyti, kur baigiasi stovėjimo zona, jei tai nėra aiškiai pažymėta; 5) ar nėra pažeidimo, kad stovėjimo zona apima ir dujų trasos ženklą, o vairuotojai jį beveik nulenė.

Administracija, atsakydama pareiškėjui, 2025 m. gruodžio 9 d. priėmė Raštą. Atsakovas Rašte pareiškėjui paaiškino, kad dėl didelio fizinių ir juridinių asmenų prašymų, pasiūlymų ir nusiskundimų kiekio bei žmogiškųjų išteklių trūkumo, atsakymai asmenims kartais vėluoja. Rašte nurodė, kad Kaltanėnų g. automobilių stovėjimas gatvės kelkraštyje pažymėtas laikiniais nurodomaisiais kelio ženklais, vadovaujantis KET bei su KET susijusiais teisės aktais. Gatvės danga yra be asfalto, su žvyro-skaldos pagrindu, todėl šiuo laikotarpiu neplanuojama projektuoti ir įrenginėti kietų dangų iš asfalto, trinkelų ar „korinės“ dangos. Dešinėje gatvės pusėje nuo Žalgirio g. įrengti kelio ženklai „20 m“ žymi aštuonių automobilių stovėjimo ruožą – nuo Žalgirio g. pėsčiųjų šaligatvio 10 m iki kelio ženklų ir 10 m už jų. Kairėje pusėje įrengti kelio ženklai „15 m“ žymi šešių automobilių stovėjimą – nuo požeminių komunikacijų žymeklio iki pirmo Kaltanėnų g. apšvietimo stulpo. Rašte nurodyta, kad kelio ženkle nurodytas 15 m atstumas galioja į abi puses, todėl vairuotojai turi įvertinti kelio ženklus ir suprasti, kad tai sudaro trijų automobilių stovėjimo vietas.

Pareiškėjas, nesutikdamas su Raštu, pateikė skundą Komisijai.

Dėl atsakovui suteiktos kompetencijos pažymėtina, kad Lietuvos Respublikos vietos savivaldos įstatymo 6 straipsnio 32 punkte nustatyta, jog viena iš savivaldybės savarankiškųjų funkcijų yra savivaldybių vietinės reikšmės kelių ir gatvių priežiūra, taisymas, tiesimas ir saugaus eismo organizavimas. Pagal to paties straipsnio 5 straipsnio 1 dalies 1 punktą, savarankiškas funkcijas savivaldybės atlieka pagal Lietuvos Respublikos Konstitucijos (toliau – Konstitucija) ir įstatymų suteiktą kompetenciją, įsipareigojimus savivaldybės bendruomenei ir šios interesais. Savivaldybės, įgyvendindamos šias funkcijas, turi Konstitucijos ir įstatymų nustatytą sprendimų iniciatyvos, jų priėmimo ir įgyvendinimo laisvę ir yra atsakingos už savarankiškųjų funkcijų atlikimą. Įgyvendinant šias funkcijas, savivaldybių veiklą saisto įstatymų nustatyti reikalavimai ir tvarka, kuri, kai tai numatyta įstatymuose, nustatoma ir kituose teisės aktuose.

Lietuvos Respublikos saugaus eismo automobilių keliais įstatymo 10 straipsnio 8 dalies 4 punkte įtvirtinta, kad užtikrindamas eismo saugumą, savivaldybės meras arba jo įgaliotas savivaldybės administracijos direktorius organizuoja vietinės reikšmės kelių ir gatvių priežiūrą, transporto infrastruktūros objektų projektavimą, statybą, gatvių tiesimą, taisymą ir rekonstravimą, kelių saugumo audito, juodųjų dėmių nustatymo, tyrimo ir šalinimo atlikimą vietinės reikšmės keliuose ir gatvėse, medicinos pagalbos teikimą eismo įvykiuose nukentėjusiems asmenims, gali organizuoti savivaldybei priklausančių vietinės reikšmės kelių ir gatvių poveikio kelių saugumui vertinimą, reguliarių kelio saugumo patikrinimą, kelių darbo vietų aptvėrimo saugumo patikrinimą ir viso kelių tinklo saugumo vertinimą.

LVAT praktikoje yra konstatuota, kad savivaldybių vietinės reikšmės kelių ir gatvių priežiūra, taisymas, tiesimas ir saugaus eismo organizavimas yra savarankiška savivaldybių funkcija (Lietuvos Respublikos vietos savivaldos įstatymo 6 straipsnio 32 punktą). Savarankiškųjų savivaldybės funkcijų įgyvendinimas reiškia, jog savivaldybė turi tam tikrą įstatymų leidėjo suteiktą veiksmų laisvę pasirinkti būdus, kaip šias funkcijas įvykdyti. Pagal Lietuvos Respublikos vietos savivaldos įstatymo 5 straipsnio 1 dalies 1 punktą, savarankiškas funkcijas savivaldybės atlieka pagal Konstitucijos ir įstatymų suteiktą kompetenciją, išipareigojimus bendruomenei ir šios interesais. Įgyvendindamos šias funkcijas, savivaldybės turi Konstitucijos ir įstatymų nustatytą sprendimų iniciatyvos, jų priėmimo ir įgyvendinimo laisvę ir yra atsakingos už savarankiškųjų funkcijų atlikimą (žr., pvz., LVAT 2020 m. gegužės 13 d. nutartį administracinėje byloje Nr. eA-1961-1062/2020, 2021 m. kovo 24 d. nutartį administracinėje byloje Nr. A-491-602/2021, 2024 m. sausio 24 d. nutartį administracinėje byloje Nr. eA-56-502/2024).

Taigi, aukščiau nurodytas teisinis reglamentavimas įtvirtina, jog savivaldybei ir jos institucijoms suteikti įgaliojimai spręsti eismo organizavimo klausimus miestų ir kaimų gyvenamosiose vietovėse, vietinės reikšmės keliuose. Kaip matyti atsakovas, įgyvendindamas saugaus eismo organizavimo funkciją, turi tam tikrą įstatymų leidėjo suteiktą veiksmų laisvę pasirinkti būdus, įskaitant ir sprendimų iniciatyvos teisę.

Šiuo atveju, ginčas kilo dėl Administracijos Rašto, kuriuo pateiktas atsakymas į pareiškėjo Prašymą paaiškinti nurodytais klausimais. Pareiškėjas su Raštu nesutinka, nuroydamas, kad nepateiktas teisės aktų reikalavimus atitinkantis atsakymas, atsakymas yra neaiškus, nemotyvuotas, pateikiama neteisinga informacija.

Komisija nagrinėjamoje byloje vertina, ar atsakovas tinkamai, laikydamasis teisės aktų reikalavimų, išnagrinėjo pareiškėjo Prašymą ir pateikė pareiškėjui atsakymą į jo prašymą paaiškinti suformuluotais klausimais.

Nagrinėjant pareiškėjo Prašymą, taikytinos VAĮ ir Asmenų prašymų ir skundų nagrinėjimo viešojo administravimo subjektuose taisyklių, patvirtintų Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2007 m. rugpjūčio 22 d. nutarimu Nr. 875 (toliau – Taisyklės) nuostatos.

VAĮ nustato viešojo administravimo principus, viešojo administravimo sritis, viešojo administravimo subjektų sistemą ir administracinės procedūros organizavimo pagrindus; ūkio subjektų veiklos priežiūros pagrindines nuostatas; garantuoja asmenų teisę apskusti viešojo administravimo subjektų veiksmus, neveikimą ar administracinius sprendimus, taip pat teisę į įstatymais pagrįstą ir objektyvų asmenų prašymų ir skundų nagrinėjimą; įtvirtina kitas asmenų ir viešojo administravimo subjektų teises ir pareigas viešojo administravimo srityje (1 straipsnio 1 dalis).

Pagal VAĮ 2 straipsnio 10 dalį prašymas – su asmens teisių ar teisėtų interesų pažeidimu nesusijęs asmens kreipimasis į viešojo administravimo subjektą prašant atlikti teisės aktuose nustatytus veiksmus, pagal to paties straipsnio 12 dalį skundas apibrėžiamas kaip asmens kreipimasis į viešojo administravimo subjektą, kuriame tas asmuo nurodo, kad yra pažeistos jo ar kito asmens teisės ar teisėti interesai, ir prašo juos apginti. VAĮ 11 straipsnio 1 dalyje nustatyta, kad asmenų prašymus ir skundus viešojo administravimo subjektai nagrinėja pagal Vyriausybės patvirtintas taisykles.

Prašymus ar skundus institucijos nagrinėja ir į juos atsako pagal teisės aktais joms nustatytą kompetenciją (Taisyklių 35 punktą). Taisyklių 45 punkte nustatyta, kad į prašymą institucija atsako atsižvelgdama į jo turinį: į prašymą suteikti administracinę paslaugą atsakoma suteikiant prašomą vieną iš VAĮ 19 straipsnio 1 dalyje nurodytų administracinių paslaugų (ar prašomas kelias administracines paslaugas) arba pateikiant motyvuotą atsisakymą tą padaryti (45.1 papunktis); į prašymą pakonsultuoti asmenį jam aktuali klausimu atsakoma suteikiant konsultaciją pagal institucijai nustatytą kompetenciją arba pateikiant motyvuotą atsisakymą tą padaryti (45.2 papunktis); į prašymą priimti administracinį sprendimą atsakoma VAĮ 13 straipsnyje nustatyta tvarka (45.3 papunktis); į prašymą, nenurodytą Taisyklių 45.1–45.3 papunkčiuose, atsakoma laisva forma (45.4 papunktis).

Remiantis bylos duomenimis, pareiškėjas teikė Prašymą paaiškinti į jame išdėstytus klausimus dėl pievoje (laikinoje automobilių stovėjimo aikštelė Kaltanėnų g.) 2019 m. įrengtų kelio ženklų, stovėjimo zonų pripažinimo automobilių stovėjimo vietomis, taikomų standartų, skirtingų stovėjimo zonų ilgių abiejose Kaltanėnų g. pusėse, aiškių zonų ribų nustatymo bei galimų pažeidimų.

Komisija, nagrinėdama pareiškėjo skunde išdėstytus argumentus, kad atsakovo pateiktas atsakymas neatitinka VAĮ ir kitų teisės aktų reikalavimų, pirmiausia atkreipia dėmesį į tai, kad pareiškėjas jo surašytame dokumente – Prašyme, nebuvo nurodęs jokių aplinkybių, jog viešojo administravimo subjekto veiksmais, neveikimu ar administraciniais sprendimais arba kito asmens (ne viešojo administravimo subjekto) veiksmais ar neveikimu yra pažeistos konkrečios pareiškėjo teisės ar teisėti interesai, ir kad prašoma juos apginti. Byloje ginčas tarp šalių kilo ne dėl individualaus administracinio akto teisėtumo, o dėl teisės gauti informaciją įgyvendinimo tinkamumo.

Vadovaujantis pirmiau aptartomis VAĮ ir Taisyklių nuostatomis, įvertinus pareiškėjo Prašymo turinį, Komisija sprendžia, kad pareiškėjo kreipimasis šiuo atveju vertinamas kaip atitinkantis Taisyklių 45.4 papunktį, t. y. laikomas kitu prašymu, kuriuo kreipiamasi į viešojo administravimo subjektą, kai tokiu kreipimusi pagal jo turinį ir pobūdį nesiekama apginti konkrečią besikreipiančiojo asmens teisę ar teisėtą interesą.

LVAT praktikoje konstatuota, jog skundžiamo atsakymo, kuriuo pateikiama informacija, teisėtumas ir pagrįstumas turi būti vertinamas suteiktos informacijos išsamumo, tikslumo, teisėtumo ir objektyvumo aspektais (žr., pvz., LVAT 2012 m. gruodžio 28 d. nutartį administracinėje byloje Nr. AS662-538/2012 ir kt.). LVAT taip pat yra nurodęs, jog minėtais teisės principais būtina vadovautis, nustatant, ar pateikta informacija yra pakankama. Spręsdamas dėl informacijos išsamumo principo, LVAT yra konstatavęs, kad išsamumą apsprendžia pateikto prašymo turinys, t. y. teikiama informacija turi atitikti prašymo turinį (žr., pvz., LVAT 2012 m. vasario 13 d. nutartį administracinėje byloje Nr. A438-97/2012 ir kt.).

Pareiškėjo teigimu, Raštas yra neišsamus, neaiškus bei klaidinantis, jame nepateikti atsakymai į konkrečius paklausimus.

Iš Prašymo turinio nustatyta, jog pareiškėjas pirmuoju klausimu prašė nurodyti, kokių teisės aktu ar standartu vadovaujantis pieva (laikina automobilių stovėjimo aikštelė Kaltanėnų g.) buvo paversta automobilių stovėjimo vietomis. Kaip matyti Administracija Rašte paaiškino, jog laikinai automobilių stovėjimas Kaltanėnų g. kelkraštyje pažymėtas kelio ženklais vadovaujantis KET bei Kelio ženklų įrengimo ir vertikaliojo ženklinimo taisyklėmis, patvirtintomis Lietuvos Respublikos susisiekimo ministro 2012 m. sausio 31 d. įsakymu Nr. 3-83 „Dėl kelio ženklų įrengimo ir vertikaliojo ženklinimo taisyklių patvirtinimo“ (toliau – Taisyklės). KET XVII skyriaus Sustojimas ir stovėjimas reikalavimai nereglamentuoja automobilių stovėjimo draudimo kelkraštyje. Taigi, Administracija Rašte nurodė teisės aktus, kuriais vadovaujantis organizuotas laikinas automobilių stovėjimas Kaltanėnų g. kelkraštyje. Atsakovas pateikė tokią informaciją, kuria tuo metu disponavo ir pateikė paaiškinimą teisiniu aspektu. Tai pagrindžia ir LVAT formuojama praktika, kurioje teismas, aiškindamas informacijos tikslumo ir išsamumo principus yra konstatavęs, kad Įstatymas nustato institucijos ar įstaigos pareigą prašančiam asmeniui pateikti turimo, o ne asmens norimo gauti, turinio informaciją (taip pat ir informacijos kiekio prasme) (žr., pvz., LVAT 2015 m. balandžio 21 d. nutartį administracinėje byloje Nr. A-1090-624/2015 ir kt.). Atsakovas pareiškėjui privalėjo pateikti tik turimą informaciją. Kad atsakovas pareiškėjui būtų pateikęs paaiškinimus ne pagal turimą informaciją, byloje nenustatyta.

Vertinant pareiškėjo Prašyme pateiktą antrąjį klausimą, kuriuo prašyta paaiškinti, kodėl šis inovatyvus automobilių stovėjimo vietų įrengimo būdas nėra plačiau taikomas, o vietoje to yra projektuojami daug kainuojantys plokšti inžineriniai statiniai, pažymėtina, kad Administracija Rašte nurodė, jog šiuo laikotarpiu neplanuojama projektuoti ir įrenginėti kietųjų dangų automobilių stovėjimo vietų iš asfalto, trinkelio ar vadinamosios „korinės“ dangos. Taigi, Administracija Rašte pateikė paaiškinimą dėl šiuo metu esamos automobilių stovėjimo vietų įrengimo būklės ir nurodė, kad kietųjų dangų sprendinių įrengimas esamu laikotarpiu nėra planuojamas. Pareiškėjo argumentai, kad „laikinumas“ yra vertinamoji sąvoka ir atsakymas yra neaiškus, šiuo aspektu laikytini nepagrįstais. Pabrėžtina, kad pareiškėjo prašymo nagrinėjimo metu pateikta informacija yra tokia, kokią atsakovas tuo metu turėjo, todėl Komisija vertina, kad atsakovas negalėjo paaiškinti pareiškėjui plačiau ar jo norimu būdu nei atsakyta Rašte. Pareiškėjo teisė gauti informaciją, kokią atsakovas tuo metu turėjo, nebuvo pažeista.

Vertinant pareiškėjo Prašyme trečiąjį klausimą, t. y. kodėl vienoje Kaltanėnų g. pusėje automobilių stovėjimui numatytas 15 m, o kitoje 20 m ilgio ruožas, pažymėtina, kad Administracija Rašte nurodė, jog Kaltanėnų g. nuo Žalgirio g. dešinėje pusėje įrengti nurodomieji kelio ženklai su papildoma lentele „20 m“ žymi automobilių stovėjimo ruožą, pritaikytą aštuoniems automobiliams, t. y. 10 m atstumą nuo Žalgirio g. pėsčiųjų šaligatvio iki kelio ženklų ir dar 10 m už kelio ženklų. Tuo tarpu kairėje Kaltanėnų g. pusėje įrengti nurodomieji kelio ženklai su papildoma lentele „15 m“ žymi šešių automobilių stovėjimo vietų ruožą, kuris nustatytas tarp požeminių komunikacijų žymeklio ir pirmojo Kaltanėnų g. apšvietimo stulpo. Taigi, Administracija Rašte pateikė paaiškinimą dėl skirtingų automobilių stovėjimo ruožų ilgių Kaltanėnų g. Kaip minėta, atsakovas turi sprendimų priėmimo laisvę suteiktą pagal kompetenciją.

Iš Prašymo turinio nustatyta, kad pareiškėjas ketvirtuoju klausimu prašė nurodyti, kaip vairuotojai turėtų nustatyti, kur baigiasi stovėjimo zona, jei nėra aiškiai pažymėta. Kaip matyti Administracija Rašte paaiškino, jog vairuotojai turėtų įvertinti kelio ženklus ir suprasti, kad tai 3 automobilių stovėjimas. Nurodomieji kelio ženklai galioja tarpe tarp požeminių komunikacijų žymeklio ir esamo apšvietimo stulpo. Tokiu būdu, Administracija Rašte išaiškino, kaip vairuotojai turėtų suprasti, kur baigiasi stovėjimo zona. Supratimas yra individualus kiekvieno asmens suvokimas ir atsakovo atsakymas šiuo aspektu kiekvieno asmens gali būti suprantamas skirtingai.

Vertinant pareiškėjo Prašyme pateiktą penktąjį klausimą dėl galimo pažeidimo, kai automobilių stovėjimo zona apima dujų trasos ženklą, kurį vairuotojai yra beveik nulenkę, pažymėtina, kad Administracija Rašte nurodė, jog nurodomųjų kelio ženklų galiojimo zona yra nustatyta tarp požeminių komunikacijų žymeklio ir esamo apšvietimo stulpo, taip pat pažymėjo, kad vairuotojai, vadovaudamiesi kelio ženklais, turėtų įvertinti stovėjimo sąlygas. Pažymėtina, kad Rašte nepateiktas atskiras vertinimas dėl dujų trasos ženklo apsaugos ar galimo jo pažeidimo, tačiau tuo pačiu nenurodyta, jog esama situacija keltų pavojų eismo saugai ar požeminių komunikacijų eksploatavimui, dėl ko būtų būtina keisti stovėjimo organizavimo sprendinius, ir kad toks automobilių stovėjimas yra draudžiamas. Šiuo atveju, sutiktina su atsakovo atsiliepime pateiktu argumentu, jog KET 150 punkto papunkčiuose yra nustatyti atvejai, kuriais transporto priemonių stovėjimas yra draudžiamas, tačiau šios taisyklės nedraudžia organizuoti automobilių stovėjimo požeminių inžinerinių tinklų zonoje. Pareiškėjas apskritai Prašyme nedetalizavo aplinkybių dėl galimos grėsmės ar nesaugumo.

Nors pareiškėjas skunde nurodo, jog Rašte pieva ar žvyro juosta nepagrįstai vadinama kelkraščiu, nors faktiškai ji neatitinka kelkraščio sąvokos, tačiau Administracija Rašte terminą kelkraštis naudoja tik laikinam automobilių stovėjimo organizavimui Kaltanėnų g. pusėje, kuris pažymėtas atitinkamais kelio ženklais vadovaujantis KET ir Taisyklėmis. Komisija neturi suteiktos teisės viešojo administravimo subjektui, kuris turi savarankiškąją kompetenciją spręsti, kur ir kokius ženklus statyti, ir kiek laiko tam tikri ženklai gali būti įrengiami, teikti nurodymų, kurie atitiktų pareiškėjo interesus. Šiuo atveju pareiškėjas prašė paaiškinti jį jo nurodytus penkis klausimus, taigi, atsakyme ir buvo pateiktas paaiškinimas pagal tuo metu buvusią situaciją ir atsakovo poziciją. Jokių sprendimų priimti pareiškėjas neprašė. Be to, pareiškėjo Komisijos posėdyje išdėstyta pozicija dėl žmonių sveikatai keliamos grėsmės, atsakovui nebuvo nurodyta, Komisija šiuo aspektu nepasisakys.

Pareiškėjas skunde nurodo, kad Rašte teigiama, jog automobilių stovėjimas kelio ženklais pažymėtas laikinai, tačiau toks vadinamasis „laikinumas“ tęsiasi nuo 2019 m., jokie darbai nevykdomi, todėl ši formuluoė yra klaidinanti ir neatitinka faktinės situacijos. Komisija pažymi, kad pagal Lietuvos Respublikos vietos savivaldos įstatymo 6 straipsnio 32 punktą, savivaldybių vietinės reikšmės kelių ir gatvių priežiūra, taisymas, tiesimas ir saugaus eismo organizavimas yra savarankiška savivaldybių funkcija. Taigi, tai reiškia, jog savivaldybė, vykdydama šias funkcijas, turi įstatymų leidėjo suteiktą veiksmų laisvę pasirinkti tinkamiausius būdus, kaip organizuoti laikinas ar nuolatinės eismo priemones. Kaip minėta, atsakovo diskrecija spręsti dėl eismo organizavimo priemonių taikymo trukmės ir pobūdžio. Byloje nustatyta, kad pareiškėjas nepateikė jokių objektyvių duomenų ar įrodymų, patvirtinančių, jog atsakovas būtų veikęs neteisėtai, įrengęs laikiną automobilių stovėjimo aikštelę. Pareiškėjo argumentus dėl „laikinumo“ Komisija vertina kaip samprotavimus ir prielaidas. Atsakymas buvo pateiktas pagal Prašymo metu buvusią ginčo situacijos analizę.

Pareiškėjas skunde nurodo, kad buvo praleistas nustatytas terminas atsakymui pateikti. Rašte nurodyta, kad dėl didelio gaunamų prašymų skaičiaus ir žmogiškųjų išteklių trūkumo atsakymai asmenims pateikiami vėliau, tačiau pareiškėjo vertinimu, tokia priežastis nėra numatyta VAI kaip teisėtas pagrindas pratęsti atsakymo parengimo terminą.

Remiantis bylos duomenimis nustatyta, kad pareiškėjo Prašymas Administracijoje registruotas 2025 m. lapkričio 4 d., o skundžiamas Raštas priimtas 2025 m. gruodžio 9 d., taigi praleidus 20 darbo dienų prašymo nagrinėjimo terminą, kuris suėjo 2025 m. gruodžio 2 d. Byloje duomenų apie tai, kad Prašymo nagrinėjimo terminas būtų pratęstas, nėra. Atsakovas neginčijo aplinkybės, kad į Prašymą suteikti informaciją atsakyta vėliau.

Įvertinus Prašymo turinį ir ginčo pobūdį, Komisijos vertinimu, vien ta aplinkybė, kad atsakovas neinformavo pareiškėjo apie jo Prašymo nagrinėjimo termino pratęsimą ir atsakymą pateikė pavėluotai (t. y. pažeidus VAI ir Taisyklių nustatytus terminus), nesudaro pagrindo skundžiamą Raštą pripažinti neteisėtu ir nepagrįstu, be to, nenustatyta, kad šis pažeidimas turėtų įtakos teikiamo atsakymo turiniui.

Kita vertus, LVAT yra nurodęs, kad viešojo administravimo subjektui įstatyme nustatytas terminas administraciniam sprendimui priimti yra instrukcinio pobūdžio, todėl šio termino pasibaigimas nedaro negaliojančiu administracinio sprendimo, priimto pasibaigus šiam terminui. Įstatyme nustatyto termino, per kurį turi būti priimtas administracinis sprendimas, pasibaigimas nepaneigia viešojo administravimo subjekto kompetencijos priimti administracinį sprendimą ar atlikti kitus veiksmus, tai yra tiesiogiai nesukuria neigiamų teisinių pasekmių, tik prailgina administracinį procesą (žr., pvz., LVAT 2023 m. kovo 29 d. nutartį administracinėje byloje Nr. eA-379-821/2023, 2013 m. birželio 13 d. sprendimą administracinėje byloje Nr. A502-940/2013 ir kt.).

Atsižvelgiant į nustatytas aplinkybes ir teisinį reguliavimą, Komisija prieina prie išvados, jog atsakovas pagal suteiktą kompetenciją pateikė pareiškėjui tinkamą atsakymą. Termino praleidimas nedaro įtakos Rašto teisėtumui. Tai, kad pareiškėjo netenkina skundžiamame Rašte atsakovo išdėstytos aplinkybės ir argumentai ir kad pareiškėjas turi kitokį vertinimą, negali būti teisiniu pagrindu pripažinti, jog pats Raštas yra neišsamus. Pareiškėjo nurodyti ir Komisijos šiame sprendime nustatyti Rašto trūkumai (dėl praleisto termino atsakymui pateikti) nesudaro pagrindo konstatuoti skundžiamo Rašto neteisėtumą. Pareiškėjo teisė gauti atsakymą realizuota tinkamai, skundžiamo Rašto panaikinimas ir papildomo (išsamesnio su platesniu situacijos paaiškinimu) atsakymo pateikimas niekaip pareiškėjo teisinės padėties nepakeistų. Ta aplinkybė, kad pareiškėjas turi kitokią nuomonę ir Raštas netenkina pareiškėjo lūkesčių, savaime negali būti pagrindas naikinti skundžiamą Raštą. Tuo atveju, jeigu susipažinus su informacija pareiškėjui kyla papildomų klausimų, jis turi teisę kreiptis į instituciją dėl papildomos informacijos pateikimo, suformuodamas konkrečius klausimus, kokios išsamios ir tikslios informacijos pareiškėjas siekia gauti. Atsižvelgus į pareiškėjo klausimų pobūdį, buvo parengtas informacijos pateikimo pakankamumo aspektu tinkamas atsakymas.

Šios bylos kontekste taip pat pažymėtina, kad asmens teisę paduoti skundą administraciniam teismui (ir Komisijai) suponuoja aplinkybės, kad jis gina būtent savo (o ne kitų asmenų ar viešąjį interesą) asmenines teises ar įstatymų saugomus interesus ir kad jis mano, jog šie jo teisės ar įstatymų saugomi interesai yra pažeisti (subjektyvus faktorius). Pažymėtina, kad pareiškėjas skunde nenurodo jokių teisiškai pagrįstų argumentų, kaip atsakovo Raštas pažeidžia jo teises ir teisėtus interesus, t. y. kad atsakymas daro įtaką pareiškėjo, kaip suinteresuoto asmens, teisinei padėčiai. Šiuo atveju nenustatyta, jog Administracijos Raštas pažeidė ar galėjo pažeisti pareiškėjo teises ar interesus, todėl Komisijos vertinimu, pareiškėjo teisė gauti atsakymą buvo įgyvendinta. Nepanaikinus Rašto, negali būti tenkinamas ir reikalavimas įpareigoti Administraciją priimti teisės aktų reikalavimus atitinkanti atsakymą.

Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, pareiškėjo skundas atmestinas kaip nepagrįstas.

Vadovaudamasi Lietuvos Respublikos ikiteisminio administracinių ginčų nagrinėjimo tvarkos įstatymo 20 straipsnio 1 dalies 1 punktu, 22 straipsnio 1 dalimi, Komisija

n u s p r e n d ž i a:

Pareiškėjo (duomenys neskelbtini) skundą atmesti kaip nepagrįstą.

Sprendimą per vieną mėnesį nuo sprendimo priėmimo bylos šalys turi teisę apskųsti Regionų administraciniam teismui Lietuvos Respublikos administracinių bylų teisenos įstatyme nustatyta tvarka.

Komisijos posėdžio pirmininkė

Inga Lipnickienė

Komisijos nariai

Edvardas Jucius

Inga Morkvėnienė